

nister noget større Ansvar, end man tidligere har forlangt, og altsaa forlanger man heller ikke noget særligt nyt Kjenndskab til disse Forhold for at anvende dette Beløb. Sa, hvis det specielt var Ministerens Penge, kunde jeg godt forstaa, at han personlig vilde kjende Forholdene; men naar Pengene ere bevilgede af Rigsdagen under de og de Forudsætninger, og naar vi ere tilfredse, maa det være tilstrækkeligt. Jeg skal ikke gaa dybere ind paa en Forhandling om Tilfynsmanden, da det Spørgsmaal blev behandlet ved 2den Behandling; men jeg henstiller nu til Thinget, hvorvidt det belyser Flertallets Opfattelse om, at Folkehøjskolerne skulle stilles uden en saadan Snor om Benet. Der har i Udvalget været Tale om, hvorvidt man, navnlig ligeoverfor nogle Udtalelser fra Ministeren, skulde fri Højskolerne for et Tilskud, som kunde give dem Karakteren af en Slags Statsstole, af offentlige under Statens Kontrol staaende Skoler, men efter Overveielse mellem Flertallets Medlemmer, har man fundet, at det maaste vilde være lidt for pludselig at gaa dertil. — Forslagene under Nr. 51—54 skal jeg forbigaa. — Ved Forslaget under Nr. 55 angaaende Seminarierne opholdt den høitærede Minister sig længe, og han oplyste os om, hvilken Uregelmaessighed der kom tilstede, hvis Forslaget blev staaende saaledes, som det stod forrige Aar; men dette kan jeg paa ingen Maade erkjende. Den høitærede Minister siger, at der i 6 Aar er demitteret 506 Elever fra Statsseminarierne og 185 fra Privatseminarierne; men der er i disse 6 Aar til Seminarievaesenet bevilget omtrent 600,000 Kr. Den Regel, der nu staar i Finantsloven, har ikke altid været fulgt i disse Aar, men selv om den havde været det, vilde høist 20,000 Kr. gaa over til de Privatdimitterede; det vilde give omtrent noget over 100 Kr. til Hver, medens det for de Statsdimitterede vilde give 10—1100 Kr. for Hver. Jeg kan derfor ikke se, at den høitærede Minister har regnet rigtig — han regner ellers godt, men her ikke — naar han troede, at dette Forslag var en Forurettelse imod de Statsdimitterede. Nei, det har i disse 6 Aar viist sig, at de af Staten Dimitterede ere 10 Gange dyrere end de Andre; det er det faktiske Forhold. — Bilag 25 indeholder en Skrivelse fra Ministeren, i hvilken der gives Udsgit til en lille Forøgelse af Arbejdstiden for Benyttelsen af Kobberstiftsamlingen. Naar der ikke kan naas Mere, maa dette vel efter den Anledning, Finantsudvalget har givet til at faae denne Sag optagen, modtages med Paaskjønneelse. — Bilag Nr. 26 meddeler en længere Fremstilling af Kunstsamlingernes Budget. Udvalget har ikke fundet Anledning til nu at gjøre nogen Bemærkning med Hensyn til Lønningernes Størrelse, men det er ikke nærmere udviklet, for hvilket Arbejde denne Løn gives. Selve det hele store Spørgsmaal har Udvalget ikke nu havt Leilighed til at komme ind paa. Der er ved den ærede Ministers Frem-

stilling leveret et Materiale til senere Forhandlinger saavel af Statsrevisionen som af Rigsdagen. Inden jeg forlader § 21, skal jeg bemærke, at en Beretning om Anvendelsen af Bevillingen til Udvalget for Oplysningsens Fremme er kommen Finantsudvalget i Hænde, uden at man har fundet Anledning til at gjøre nogen Bemærkning derved. — Dernæst skal jeg tillade mig at henvise det ærede Thing til Bilag Nr. 55, der indeholder en efter Udvalgets Formening interessant Beretning af Professor Johnstrup om hans Reise paa Island. — Jeg gaar nu over til Forslagene til § 22, men skal kun gjøre to Bemærkninger til dem, idet de alle ere gamle Forslag, som Udvalget ikke har kunnet tiltræde. Den første angaar Forslag under Nr. 57. Den ærede Minister udviklede, at han vilde hævde, at Bevillingen til Remontering var kalkulatorisk, og han paaberaabte sig i den Henseende Statsrevisionen og Statsrevisionsudvalget, men dette er endnu ikke tilstrækkeligt for Finantsudvalget til at byde sig. Flertallet maa ubetinget fastholde den Betragtning, som Krigsministeriet tidligere har godkjendt og paa en fuldt formel Maade har tiltraadt ved sin Begjæring om forøget Bevilling ved Skrivelse af 28de Januar 1875. Der er vel i Lovloven talt om et vist Antal Heste, men der tales ikke om, hvor gamle de skulle være, naar de skulle afgaa o. s. v. og naar den ærede Minister ikke inden for den Bevilling, som gives ham, kan faae det fornødne Antal Heste eller holde Hestene i forsvaerlig Stand, maa den ærede Minister søge en extraordinar Bevilling af de og de Grunde, som Krigsministerne tidligere have gjort for at oparbejde Hestebestanden. Det Samme er Tilfældet paa flere andre Konti, og det maa ogsaa være Tilfældet her. For at faae dette Spørgsmaal afgjort saaledes, at man for Fremtiden kan blive fri for en Paabevaarelse af Statsrevisionen og Statsrevisionsudvalget i en Sag, der tidligere har været afgjort her, har Flertallet forment, at dette kunde ske ved Afstemningen over Forslaget under Nr. 57. Naar den ærede Minister dette Forslag vedtaget, vil Udvalget erkjende, at den ærede Ministers Betragtning af Beløbet som kalkulatorisk har seivet ved Bevillingsmyndigheden; der er da ikke længere Tale deraf; den ærede Minister kan da dertil benytte de Penge, han synes, og man kan da bag efter kritisk Remontekommissionens Indberetning i det Hele taget, med Hensyn til om denne Kommission ikke er alt for dyr for at faae disse Heste samlede. Man fortæller, at Kommissionen kan opholde sig adskillige Dage paa eet Sted for at kjøbe en eneste Hest, og hvis det er Tilfældet, er jeg overbevist om, at denne Hest baade er spist og reist op. Det var isvrigt værd at undersøge, hvorvidt Kommissionen er paafærde paa hensigtsmaessige Rider til Indkjøb af Heste. For Tiden skal der f. Ex. efter Beretningerne være temmelig godt Kjøb paa Hestene,